

Bezoekgroep Asielzoekers Rotterdam, ook bekend als Klinkerfonds, activiteiten in de eerste helft van 2017

Beste donateur,

Hieronder geven we u weer het gebruikelijke overzicht van onze activiteiten in het afgelopen halfjaar ten behoeve van vluchtelingen. Zo krijgt u hopelijk enig idee waaraan we uw gift(en) besteed hebben.

Wakes

Na een onderbreking van een halfjaar wordt het Detentiecentrum Rotterdam (DCR) sinds mei 2016 weer bevolkt door afgewezen asielzoekers. Het aantal ingeslotenen is sindsdien geleidelijk gestegen van 150 tot boven de 200. Maandelijks is er een wake om te protesteren tegen deze vorm van 'opvang', het opsluiten van mensen wier enige 'fout' was dat ze in Nederland aanklopten voor veiligheid en/of bestaanszekerheid. De wake is steeds op de eerste zondag van de maand van 16.00 tot 17.00 uur. De organisatie is in handen van Welkom Onthaal. Daarin werken wij samen met Stichting Mara, Samen010 en SP Rotterdam. Bij de wake op 4 juni sprak Kathalijne Buitenweg van GroenLinks, precies tussen twee mislukte formatieoverleggen in (over de migratie nog wel).

In het Detentiecentrum Rotterdam ('Zestienhoven')

Enkele leden van onze groep werken als vrijwilliger mee aan de zondagse kerkdiensten in het Detentiecentrum Rotterdam. Dat mag per persoon maximaal een keer per maand. Dit zijn de zogeheten kerkvrijwilligers. Enkele anderen bezoeken daadwerkelijk ingeslotenen, de bezoekvrijwilligers. Een combinatie van deze functies is niet toegestaan, Dienst Justitiële Inrichtingen wil nauwe banden tussen vrijwilligers en ingeslotenen voorkomen. Het echte bezoekwerk lag een poos stil door wisseling onder de pastores in het detentiecentrum. De laatste maanden wordt er weer vaak een beroep gedaan op onze bezoekvrijwilligers. De frequentie van de contacten varieert, maximaal is het een uur per ingeslotene per week. Uitbreiding van de groep bezoekvrijwilligers is eigenlijk nodig. Inlichtingen? Neem even contact op met Henriëtte Thomas via henriette.thomas@upcmail.nl. Formeel valt het bezoekwerk onder Exodus Nederland, een stichting die ook het bezoekwerk in 'gewone gevangenissen' regelt.

Actie voor individuele asielzoekers, steun aan nieuwe Nederlanders, een greep

Hieronder wat ontwikkelingen in het afgelopen halfjaar rond mensen met wie wij contact houden. De meeste contacten zijn voortgevloeid uit bezoekwerk in het DCR. 'Geklinkerden' zochten contact nadat zij weer op straat kwamen.

- Een jaar geleden vertelden we over T., een jongeman geboren in Myanmar. Zijn moeder vluchtte met hem naar Sri Lanka, waar zij hem aan mensensmokkelaars meegaf, waardoor hij uiteindelijk in Nederland terecht kwam. Dat is alweer acht jaar geleden. Via allerlei onderkomens belandde hij in 2012 in het Detentiecentrum Rotterdam. Daar werden de eerste contacten met hem gelegd door hem te bezoeken. Omdat hij onuitzetbaar bleek werd hij op straat gezet en moest hij het verder maar uitzoeken. Gelukkig heeft hij een klein onderkomen in een beschermde omgeving en komt hij in aanmerking voor de bed-bad-broodregeling. Ondertussen is er hard gewerkt aan een herhaald verzoek om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning. Helaas is dat tot op heden niet gelukt, hij moest voor een tweede keer een keihard "nee" incasseren. Direct is er een procedure van bezwaar gestart. Opnieuw is er een periode van onzekerheid ingegaan. Heel mooi is het om te

zien hoe hij het tóch volhoudt, mede dankzij een netwerk van goede mensen om hem heen. Zo mag hij zelfs colleges volgen aan de Erasmus Universiteit en wordt hij regelmatig gevraagd om zijn vluchtverhaal te vertellen aan studenten.

- Mw. N. uit Burundi wacht op de uitslag van haar nieuwe asielverzoek. Een paar jaar geleden had ze een vluchtelingenstatus. Die werd beëindigd omdat Nederland Burundi weer veilig vond. Maar toen haar zusje bij ongeregelde rond de laatste presidentsverkiezing werd vermoord nam de IND haar weer in de procedure. Ze heeft nu gezondheidsproblemen en is onder behandeling bij een gynaecoloog. Maar deze vermoedt dat stress ook wel een rol speelt bij de pijn die ze heeft: "Probeer je wat te ontspannen". "Maar hoe kan dat nu?", antwoordt ze, "Het is allemaal zo spannend."
- Mw. N. heeft nog het geluk dat ze in de asielpcedure zit, en daardoor een zorgpas heeft. Bij mw. C. is dat niet het geval. Zij heeft ook een gynaecoloog nodig, maar het is voor haar veel lastiger om een specialist te spreken te krijgen. Op zich zijn de zaken wel zo geregeld dat ongedocumenteerde mensen zorg kunnen krijgen, ook specialistische zorg. Maar zowel patiënten als huisartsen als ziekenhuizen weten soms (of vaak?) niet hoe je dat moet aanpakken. En daardoor gaat dan veel tijd verloren. Gelukkig heeft het ROS (Rotterdams Ongedocumenteerden Steunpunt) veel expertise in dit soort zaken. Mw. C. is daar naartoe geweest voor goede raad. De verwachting is nu dat ze binnenkort wel een gynaecoloog te spreken zal krijgen. Verder moet ze afwachten of het Europees Hof voor de Rechten van de Mens haar klacht in behandeling wil nemen.
- Nee, de jonge Iraniër A., al acht jaar in Nederland, ongedocumenteerd, was niet beducht voor uitwijzing toen hij in het DCR terecht kwam. Immers, Iran wilde alleen maar onderdanen terugnemen op vrijwillige basis en daarvoor was een laissez-passer van de Iraanse ambassade nodig. Ook zijn advocaat was niet ongerust en ging met vakantie. Overgebracht naar het detentiecentrum op Schiphol bleek dat een uitzetting echt op handen was. Een kantoorgenote van de advocaat viel in. Protest werd ingediend en ook werd een beroep op de rechter gedaan om een voorlopige voorziening voor uitstel. Toch moest A. vertrekken. Aan zijn vriendin berichtte hij dat hij goed was aangekomen. Zijn advocaat, terug van vakantie, is niet gerust op de behandeling in Iran. Een cliënt die vrijwillig vertrok, kreeg zes jaar gevangenisstraf. De advocaat en een van ons blijven A. volgen.
- Voor mw. K. uit Burundi, die een ziek kindje heeft, zorgden wij voor ondersteuning. Wij hielpen met speciale aangepaste kleding en betaalden een taxi toen het kindje met spoed naar het ziekenhuis moest. Ook bemiddelden wij met Schuldhulpverlening, die haar helpt haar financiën te regelen.
- Nu de Pauluskerk in de zomer op zondag overdag gesloten is voor de BBB-gebruikers, ontvangt een van ons regelmatig de gehandicapte hr. B. thuis op zondagmiddagen.
- Voor de gehandicapte mw. W. kregen wij een goede rollator. Daar is zij erg blij mee, het vergroot haar bewegingsvrijheid. Ook krijgt zij nu fysiotherapie om haar pijnklachten beter te kunnen hanteren.

Vertaling van Loesjes vrienden in Oostenrijk

ANBI-status, officiële gegevens

Zoals u waarschijnlijk al wel weet: door de Belastingdienst zijn wij aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Voor u als donateur betekent dit dat uw giften fiscaal aftrekbaar zijn. Op www.bezoekgroep.eu vindt u een financieel overzicht van 2016.

Ons rekeningnummer bij Triodos Bank is **NL94 TRIO 0197 6649 46**, t.n.v. Bezoekgroep Asielzoekers Rotterdam. De penningmeesters zijn te bereiken via penningmeesterBAR@live.nl.

Het secretariaatsadres is Leendert Butterstraat 44, 3062 XN Rotterdam, info@bezoekgroep.eu.

Ons KvK-inschrijvingsnummer is 57971412.

Onze dank!

Wij danken u weer voor alle hulp en steun die wij van u mochten ontvangen. Daardoor kunnen wij doorgaan met onze steun aan medemensen die tussen wal en schip zijn gevallen.

Een vriendelijke groet, namens de bezoekgroep,
Henk van Drunen en Kitty Notenboom